

[Skatteministeren]

ringen havde været det mindste i tvivl om, hvorvidt der her var tale om en krænkelse af skattereformen, ville vi selvsagt ikke have fremsat forslaget. Vi har været en række ting igennem og har faktisk overvejet det meget nøje, og det var blot det, jeg på en meget saglig måde ville forsøge at lægge frem for hr. Lykketoft.

Når statsministeren i sit brev til hr. Svend Auken af 30. oktober ikke rigtig var inde på denne vinkel, var det såmænd blot, fordi der blev benyttet et andet argument, som man også kunne benytte, nemlig at de transaktioner, som hr. Lykketoft på det tidspunkt havde ført frem som mulige, ikke var tænkelige på grund af renteaftægten. I mellemtiden er den jo med stærk opslutning fra Socialdemokratiet på vej væk, og så er der en anden situation for så vidt angår fradragsværdierne. Så er det mere aktuelt at pege på beskatningsprocenten i investeringsforønelser. Det er der såmænd ikke noget hverken uldent eller mystisk i.

Jeg må altså fastholde, at det forslag, som regeringen her har fremsat, ikke er en krænkelse af skattereformen.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg forstod ikke helt ministerens svar til mig, for hvis jeg erindrer regeringens plan ret, så indeholdt den på selskabsskatteområdet kun en udlugning af fradrag og en sænkning af procenten.

Da nu ministeren siger, at regeringen stadig væk er tilhænger af, at en fortsat udlugning af fradragene skal være led i en større helhed, må jeg spørge: Hvilke andre lempelser af selskabsskattebeskatningen foreslår regeringen som betaling for en yderligere udlugning i fradragsjungen?

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg vil ikke fortsætte udvekslingen af argumenter. Det mener jeg faktisk ikke engang er nødvendigt. Hr. Stavad stillede et spørgsmål, som skatteministeren åbenbart ikke ville svare på. Men spørgsmålet kan jo besvares meget, meget enkelt. Man havde ikke lavet en skattereform, uden at selskabsskatten havde været 50 pct.

Derfor er der selvfølgelig den sammenhæng, vi har talt om, og jeg giver ikke spor for regeringens interne, ja, lad os bare kalde det prokuratorkneb med at prøve at overbevise sig selv om, at man godt kunne lave et aftalebrud og lade være med at kalde det sådan.

Jeg kan i hvert fald sige for mit eget vedkommende, at jeg ville ikke som skatteminister vove at have en stor og omfattende aftale med Folketingets største parti og stå heroppe og sige, at jeg gerne vil fastholde andre elementer af den, og så fremture med, at der ikke var tale om noget forligsbrud, selv om den aftalepartner, jeg havde, sagde: Jo, det mener vi ganske udtrykkeligt der er.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 82:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og personskatteloven. (Ophævelse af fradragsret for bidrag til realkreditadministration m.v. og for udgifter til formueadministration).

Af skatteministeren (Fogh Ramussen).
(Fremsat 6/12 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Pia Gjellerup (S):

Lovforslaget omfatter en fjernelse af adgangen til at fradrage udgifter til reserve- og administrationsfondsbidrag i forbindelse med realkreditloven. Herudover fjernes fradragsretten for boksleje, depotgebyrer, udskriftgebyrer og alle de andre gebyrer, pengeinstitutterne kan

[Pia Gjellerup]

finde på i sammenhæng med kapitaladministration.

Så langt er der sammenhæng i forslaget, men herefter hører den også op med forslaget om adgang for skatteministeren til at fastsætte regler om, i hvilket omfang renter anses for medgået til dækning af administrationsudgifter m.v. for realkreditinstitutterne.

Ændringen i realkreditinstitutternes lovgrundlag, som er ved at være undervejs i Folketinget, vil medføre, at der også for dem åbnes adgang til at finansiere en del af deres administrationsomkostninger over rentemarginalen.

Derfor skal der være en adgang til, som foreslået i dette forslag, på grundlag af institutternes regnskaber at opgøre, hvor stor en del af en låntagers rentebetaling til realkreditinstituttet der skal anses for medgået til dækning af instituttets administrationsudgifter og reservefondsopbygning. Denne opgørelse skal så danne grundlag for opgørelsen af den enkelte låntagers rentefradrag. Det er, hvad vi kan læse ud af bemærkningerne.

Det er ikke bemærkninger, man bliver utrolig meget mere velinformeret af med hensyn til, hvordan forslaget skal føres ud i livet. Sådan som jeg kan se det, så bliver det ganske overordentlig vanskeligt at administrere, og det bliver vanskeligt at forstå for de mennesker, der skal fradrage deres renter på deres selvangivelse.

Jeg savner i øvrigt fuldstændig en begrundelse for, at der skal skrides således ind over for realkreditinstitutterne, der i dag har den laveste rentemarginal, og ikke tilsvarende over for pengeinstitutterne, der har en langt højere rentemarginal. Hvad er begrundelsen for denne forskelsbehandling?

Jeg savner også en begrundelse for, hvorfor forsikringselskaberne og pensionskasserne er forsvundet i sammenhæng med lovforslaget. Så vidt det kan konstateres ud fra lovforslagets tekst og lovforslagets bemærkninger, er der ikke regler om, hvorledes der kan ske fradrag for omkostninger, som forsikringselskaber og pensionskasser afholder i forbindelse med deres administration af udlån til de ejendomme, der er omhandlet i lovforslaget. En sådan forskelsbehandling vil give yderligere anledning til en indenlandsk konkurrence på kapitalfremskaffningsområdet.

I forhold til den udenlandske konkurrence er der heller ingen bemærkninger. Med de frem-

adskridende kapitalliberaliseringer, der foregår inden for EF-området, vil udenlandske finansieringsselskaber blive stillet stærkere i konkurrencen, såfremt reglen om realkreditinstitutternes anvendelse af midler indvundet via rentemarginalen til administration ikke også kommer til at omfatte udenlandske finansieringsinstitutter af den ene og den anden art.

Det er i øvrigt heller ikke belyst i forslaget, hvad det samlede forslag vil betyde for den enkelte boligejers boligudgifter, og det er ellers nok så relevant i sammenhæng med de drøftelser, der i Folketinget føres i disse uger om en mindskelse af antallet af tvangsauktioner.

Der er således god brug for et aldeles grundigt udvalgsarbejde om dette forslag.

Pernille Sams (KF):

Dette lovforslag er et led i finanslovforliget, og det er et af de forslag, der skal finansiere nogle af de udgiftskrævende forslag i forliget.

Det øgede pres på boligejerne og på mennesker, der foretager privat opsparing, der ligger i forslaget, kan vi ikke ligefrem sige at vi jubler over. Tværtimod ønsker vi netop at tilskynde til en større privat opsparing og vil derfor principielt også hellere indføre ordninger, som gjorde det mere fordelagtigt at spare op, f.eks. som præmieret opsparing.

Men den fradragssanering, som ligger i forslaget, giver administrative lettelser og besparelser, hvilket vi naturligvis mener er positivt. Forenklinger er helt nødvendige på en lang række områder i skattelovgivningen, som kræver alt for store administrative ressourcer, og som betyder, at skattereglerne er så indviklede, at de er helt uoverskuelige for dem, som ikke arbejder med dem til daglig.

Selv om vi således ikke er udelt begejstrede, bakker den konservative folketingsgruppe naturligvis forslaget op som et led i den samlede helhed i forliget.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg kan have udpræget forståelse for, at man søger forenklinger i et skattesystem, og det var også en af grundene til, at jeg bemærkede, at der i dette forslag også lå en række meget store komplikationer.

Jeg vil så spørge fru Pernille Sams, om hun ikke har store betænkeligheder ved den be-

[Pia Gjellerup]

stemmelse, som fremgår af lovforslagets § 1, nr. 1, hvor det sidste punktum hedder:

»Skatteministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang renter anses for medgået til dækning af administrationsudgifter m.v.«

I bemærkningerne hedder det herom:

»I disse tilfælde må det på grundlag af institutionens regnskaber opgøres, hvor stor en del af låntagers rentebetalinger til realkreditinstituttet der skal anses for medgået til dækning af administrationsudgifter og reservefondsofbygning. Denne del af rentebetalingerne vil ikke være fradragsberettiget.«

Jeg vil spørge fru Pernille Sams, om hun ikke kan se adskillige vanskeligheder i, at samtlige realkreditlånere vil være i begrundet tvivl om, hvorvidt de nu kan fradrage deres renter, eller om de kun kan fradrage en del af deres renter, som skal opgøres på baggrund af et regnskab, som kommer fra det realkreditinstitut, de nu tilfældigvis har taget lån i.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg må gå ud fra, at man i Skatteministeriet har styr på de forhold, fru Pia Gjellerup nævner. Det, vi må holde os til, er selvfølgelig bemærkningernes konklusion, og den går ud på, at man alt i alt får en administrativ lettelse og en besparelse i kommunerne i størrelsesordenen 10 årsværk ud af det her. Skatteministeriet oplyser i hvert fald, at der er tale om en administrativ lettelse, og det er de informationer, vi har, og det er dem, jeg holder mig til.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Efter diskussionen her i salen om de første to punkter på dagens dagsorden, nemlig om afskaffelse af renteaftægten, havde vi også lejlighed til at debattere, at der var et flertal i Folketinget, der i 1986 havde blind tiltro til, at man kunne gennemføre uden administrativt kaos, hvad der stod i et lovforslag, der var fremsat af en minister med de bemærkninger, lovforslaget indeholdt.

Jeg synes, at det ville tjene Folketingets medlemmer at forholde sig kritisk til de forskellige administrationsproblemer, som kommer til at ligge, og som ligger i dette lovforslag og i mange andre lovforslag, og ikke udelukkende

smykke sig med, at der indimellem da også frembringes nogle få forenklinger.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg skal ikke forlænge debatten under dette punkt. Vi støtter lovforslaget.

Skrunsager Skau (V):

Venstre kan ligesom SF støtte det lovforslag, som er fremsat af skatteministeren, således at vi ophæver fradragsretten for udgifter til realkreditadministration og til formueadministration.

Vi mener, det er meget vigtigt, at vi her gennemfører nogle forenklinger, som også har ret stor betydning for vores selvangivelse, idet der bliver nogle tal færre.

Vi synes også, det er godt, at man ved at lave disse ændringer tydeliggør for os som borgere udgifterne til den administration, som vi jo betaler under alle omstændigheder. Det kan måske være med til at gøre os mere omkostningsbevidste. Det går Venstre stærkt ind for, så vi kan støtte dette lovforslag.

Pia Dahl (FP):

Nu er Fremskridtsfolk af natur både beskedne og venlige. Det skal jeg da så give udtryk for her på dette sene tidspunkt af dagen og sige, at vi ikke på nuværende tidspunkt vil lave en saglig gennemgang af dette forslag. Vi vil dog – for ikke at støde nogen – sige, at vi tilslutter os naturligvis dette forslag nr. L 82 ligesom de øvrige forslag fra skatteministeren.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstres ordfører vil tilslutte sig SF's ordfører og Fremskridtspartiets ordfører og tilkendegive støtte til dette forslag.

Kofod-Svendsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti støtter forslaget.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne sige tak for den tilslutning, der er givet til forslaget. Jeg synes ikke, jeg går nogen for nær ved i særlig grad at kvittere for den tilslutning, som Socialistisk Folkeparti har givet, da vi kommer til at fremtræde som en meget stærk og i øvrigt positiv kontrast i forhold til den, skal vi kalde det lidt sure, fornærmede og afvisende holdning, som Socialdemokratiet har

[Skatteministeren]

ladet skinne igennem hele dagen i dag. Der er grund til at kvittere for, at SF tager stilling til sagerne på et i hvert enkelt tilfælde sagligt grundlag.

Det forslag, vi behandler her, er simpelt hen et led i finanslovaftalen, og ved ophævelsen af de to fradrag opnås et merprovenu i størrelses­ordenen ½ mia. kr., hvoraf de godt 270 mio. kr. tilfalder kommunerne.

Ud over det kan der opnås en mindre admi­nistrativ lettelse. På selvangivelsen og på oplys­ningskortet kan der fjernes det felt, der omfat­ter fradrag for udgifter i forbindelse med er­hvervelse af kapitalindkomst, så der er faktisk for en del af forslagens vedkommende tale om et forenklingssigte.

Diskussionen har i særlig grad drejet sig om den del af forslaget, der handler om at fjerne fradragsretten for bidrag til realkreditinsti­tu­ternes administrationsudgifter og reservefon­de. Jeg vil godt sige, at ud over at forslaget altså er et led i finansieringen af den række af lettel­ser, der ligger i finanslovsforslaget, er det faktisk også et forsøg på at fremme omkostningsbe­vidstheden vedrørende administrationsudgif­terne i realkreditinstitutterne.

Fru Pia Gjellerup har i særlig grad hæftet sig ved den bemyndigelsesbestemmelse, der er indsat i lovforslaget. Baggrunden for den er en konsekvens af det realkreditlovsforslag, der lig­ger til behandling i Folketinget i øjeblikket.

Efter forslaget til ny realkreditlov får realkre­ditinstitutterne mulighed for at fravige det hid­tige balanceprincip, der går ud på, at der skal være samme rente- og afdragsbetalinger på lån­tagernes pantebrev som på de tilsvarende og bagvedliggende obligationer.

Efter forslaget får institutterne mulighed for at operere med rentemarginal og at finansiere deres administrationsudgifter og reservefonds­opbygning igennem en rentemarginal i stedet for ved særskilt opkrævning af bidrag. Det be­tyder, at man bare kunne lade være at opkræve det som bidrag og komme uden om fradragsbe­grænsningen på den måde og så bare lave en større rentemarginal til at finansiere disse ud­gifter.

Ved bemyndigelsen får skatteministeren hjemmel til at bestemme, at en del af låntage­rens rentebetalinger skal anses for medgået til dækning af de nævnte udgifter.

Så siger fru Pia Gjellerup, at den enkelte bli­ver i tvivl om, hvad der nu er fradragsberettiget rente, og hvad der ikke er fradragsberettiget bi­drag. Jeg er nu ikke sikker på, at det bliver no­gen særlig stor praktisk vanskelighed, idet de institutioner, vi her taler om, jo er indberet­ningspligtige. Det vil sige, at det vil jo komme til at fremgå mere eller mindre automatisk, hvorledes fordelingen er.

Vi har altså skønnet, at vi her kunne hente et provenu til finansiering af en række lettelser i finanslovsforslaget på en måde, som samtid­ig for så vidt angår fradragsretten for udgifter til formueadministration giver en administrativ lettelse og en forenkling af selvangivelsen og oplysningskortet.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Realkreditinstitutterne har i dag kun en ren­temarginal, der består af administrations- og reservefondsbidrag. De har været fradragsbe­rettigede, lige så vel som pengeinstitutternes rentemarginal, som betales af lånerne, har væ­ret fradragsberettigede for lånerne. Det er situ­ationen i dag.

Nu ser der ud til at være en ny realkreditlov undervejs i Folketinget, og med den vil der bli­ve adgang for realkreditinstitutterne til at ændre deres rentemarginal. Det får så skattemini­st­eren til at sige: Jamen så må det, der ligger som rentemarginal ud over, hvad der er udskilt, hvad der eventuelt fortsat vil være udskilt i en eller anden grad, bidrag til administrations- og reservefond, ikke fradrages. Og når vi ikke vil have, at disse administrationsudgifter skal kun­ne fradrages, så må man heller ikke fradrage den del, som ligger i rentemarginalen. Så langt kan jeg forstå argumentationen.

Så er mit spørgsmål: Hvorfor skal pengein­stitutternes rentemarginal, som også betales af lånerne, ikke også uddrages som ikkefradrags­berettiget? Er der ikke tale om forskelsbehand­ling mellem realkreditinstitutter og pengeinsti­tutter?

Derudover hørte jeg muligvis ikke så godt ef­ter, eller også svarede skatteministeren ikke på det, men hvad gælder for forsikringsselskaber og for pensionskasser?

Det er ikke udtryk for negativitet, at Social­demokratiet stiller relevante spørgsmål om ud­formningen, argumentationen og administra-

[Pia Gjellerup]

tionen af et lovforslag, vi har til behandling i Folketinget. Det er simpelt hen saglig interesse for, hvordan de love, der bliver vedtaget her i salen, kan gennemføres over for befolkningen.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

De spørgsmål, fru Pia Gjellerup nu stiller, er bestemt relevante. Det var heller ikke dem, jeg havde i tankerne før.

Jeg ved ikke, hvorledes fru Pia Gjellerup i praksis ville tage fat på pengeinstitutternes rentemarginal, men det kan da være, at fru Pia Gjellerup har tanker i så henseende, som vi andre kunne delagtiggøres i. Jeg forudser i hvert tilfælde visse vanskeligheder, hvis man ville tage fat den vej rundt.

For så vidt angår administrationsbidrag f.eks. til pensionskasser, som var noget af det, fru Pia Gjellerup stillede spørgsmål om, er det jo rigtigt, at det ikke er indeholdt i dette lovforslag. Som fru Pia Gjellerup nok er opmærksom på, havde regeringen i den større økonomiske sammenhæng, der var indeholdt i Planen, faktisk et forslag om, at der generelt skulle ske en fjernelse af fradragsretten for administrationsbidrag på en række områder. Det gjaldt ifølge Planen også på pensionskasseområdet.

Det har vi ikke taget med her, fordi det ikke er noget, der kan få virkning så hurtigt. Det er noget, der skal forberedes. Det var allerede forudset i Planen. Det er simpelt hen forklaringen på, at der her er lagt op til den lidt mere begrænsede øvelse, som vi føler er rimeligt forvarlig på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg kan forstå, at skatteministeren af rent praktiske grunde ikke har mulighed for at fremsætte forslag, der også dækker pensionskasser og forsikringsselskaber. Det er så spørgsmålet, om skatteministeren ikke finder, at det er en urimelig konkurrencesituation, blot fordi det er praktisk umuligt at få forberedt tingene til vedtagelse i Folketinget, at det skal gå ud over dem, der har nogenlunde gennemsigtige regnskaber, at det er dem, der skal bidrage, mens de andre kan vente.

Så til skatteministerens betragtninger i sit svar til mig om pengeinstitutternes rentemarginaler, om jeg havde en eller anden idé til, hvordan man kunne finde ud af at udskille admini-

strationsomkostningerne i bankerne og sparekasserne af regnskaberne.

Jeg kan svare, at én af de ting, som jeg og Socialdemokratiet er optaget af, er konkurrencesituationen. Man kunne forestille sig, at man på et tidspunkt kunne få udtaget, hvor meget det erfaringsmæssigt koster realkreditinstitutterne at administrere, og så kunne man sige, at den samme del af bankernes renteindtægter ikke skal være fradragsberettiget for låntagerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 90:

Forslag til lov om ændring af lov om en børnefamilieydelse. (Småbørnsydelse).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 6/12 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lykketoft (S):

Jeg har forstået, at det lovforslag, vi her behandler, uden sammenligning er indrømmelsen til hr. Kofod-Svendsen – jeg ved ikke, hvor han er henne, men han burde da være her og fejre det – det, som har gjort, at Kristeligt Folkeparti føler sig rustet til at nedstemme alle forslag fra ikkeregeringspartier i forbindelse med finansloven.

250 kr. i kvartalet pr. barn under 4 år, det er da selvfølgelig, hr. Kofod-Svendsen, et forhandlingsresultat – nogle vil sige et bevægende forhandlingsresultat.

Jeg må håbe, at det for hr. Kofod-Svendsen i henseende til den syndsforladelse, vi har talt